

Wzorzec FCI nr 109/12.01.2011

CLUMBER SPANIEL

Kraj pochodzenia: Wielka Brytania

Data publikacji obowiązującego wzorca: 13.10.2010

Użytkowość: Płochacz.

Klasyfikacja FCI: Grupa 8 - Aportery, płochacze i psy dowodne.
Seksja 2 - Płochacze
Podlega próbom pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Przyjmuje się, że clumber spaniel pochodzi z Francji. Psy te przywiózł przed dwustu laty do Wielkiej Brytanii książę Newcastle, i podjął ich hodowlę w rodzinnej posiadłości Clumber Park w Nottinghamshire.

Clumber to ciężki pies, poruszający się wolniej od innych spanieli, a w latach pięćdziesiątych XX wieku stał się jeszcze cięższy. Dzisiaj czołowe psy ważą około 36 kg, ale wydaje się, że zdarzają się i cięższe.

Entuzjastom rasy nie wolno dopuścić, by tak duża waga nie stała się przyczyną ograniczonej sprawności psa.

WYGLĄD OGÓLNY:

Harmonijny, o bardzo mocnym kośćcu, aktywny o zamyślonym wyrazie, ogólnie powinien sprawiać wrażenie mocnego. Pies ma być sprawny i zdolny do całodziennej pracy w polu.

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT:

Stoicki, wielkoduszny, bardzo inteligentny, o bardzo zdecydowanej postawie, która wzmaga jego naturalne zdolności. „Cichy pracownik” o wyśmienitym węchu. Opanowany, niezawodny, miły i dostojny; bardziej powściągliwy niż inne spaniele, nie wykazuje tendencji do agresji.

GŁOWA:

Kwadratowa, masywna, średniej długości, ale wszystko to bez przesady.

Mózgoczaszka:

Czaszka: Szeroka, z dobrze zaznaczonym guzem potylicznym; duże łuki brwiowe.

Stop: Głęboki.

Trzewioczaszka:

Kufa: Ciężka i kwadratowa.

Wargi: Dobrze rozwinięte.

Szczęki/uzębienie: Szczęki mocne, z idealnym, regularnym zgryzem nożycowym tzn. siekacze górne przykrywają siekacze dolne i stykają się z nimi ściśle oraz są prawidłowo osadzone w szczękach.

Oczy: Czyste, ciemnobursztynowe. Duże i jasne są niepożądane. Trzecia powieka może być trochę widoczna. Bez śladu objawów chorobowych.

Uszy: Duże, w kształcie liścia winorośli, dobrze pokryte prostymi włosami. Skierowane lekko do przodu. Włosy nie powinny sięgać poza krawędź małżowiny.

SZYJA:

Dość długa, gruba i silna.

TUŁÓW: Długi, mocny i dobrze umięśniony.

Grzbiet: Prosty, szeroki, długi.

Lędźwie: Umięśnione.

Klatka piersiowa: Głęboka; żebra dobrze wysklepione. Klatka dobrze ożebrowana na całej długości.

Dolna linia: Słabizny (boki) dobrze opuszczone.

OGON:

Dawniej zwyczajowo obcięty (kopiowany).

Kopiowany: nisko osadzony. Dobrze owłosiony, noszony na równi z linią grzbietu.

Niekopiowany: nisko osadzony. Dobrze owłosiony, noszony na równi z linią grzbietu, mocny u nasady, zwężający się ku końcowi, średniej długości.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Krótkie, proste o mocnym kośćcu, silne.

Łopatki: Mocne, ukośne, umięśnione.

Kończyny tylne:

Bardzo mocne i dobrze rozwinięte.

Stawy kolanowe: Dobrze kątowane, prosto ustawione.

Stawy skokowe: Nisko osadzone.

Łapy: Okrągłe, duże, dobrze pokryte włosem.

CHÓD:

Toczący się ruch przypisuje się długiemu tułowiu i krótkim kończynom.

Kończyny przednie i tylne poruszają się w linii prostej, bez wysiłku.

OKRYWA WŁOSOWA:

Włos: Obfity, przylegający, jedwabisty i prosty. Dobrze owłosione łapy i klatka piersiowa.

Umaszczenie: Preferowane białe z cytrynowymi znaczeniami; znaczenia pomarańczowe są dopuszczalne. Niewielkie znaczenia na głowie i pięgi na kufie.

WAGA:

Idealna waga: psy 29.5 – 34 kg; suki 25 -- 29,5 kg.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od powyższego wzorca powinny być traktowane, jako wady i oceniane w zależności od ich stopnia oraz wpływu na zdrowie, sprawność i dobre samopoczucie psa i zdolności do wykonywania pracy, do której był przeznaczony.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość
- Psy wykazujące wyraźne wady fizyczne lub zaburzenia charakteru powinny być dyskwalifikowane.

N.B. Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra w pełni wyczuwalne w mosznie.